

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

Obitus viri
sancti.

antistites Mellitum & Iustum ordinavit, quibus etiam pro sua benignitate possessiones necessarias assignavit. Post quæ vir sanctus plenus dierum bonorumque operum lætus ex carcere corporis huius ad cælos migravit. Cuius corpus in Ecclesia monasterij ab eo edificati beatis Apostolis Petro & Paulo sacra sepulchrum est.

In lib. de vi
ris illustrib.

VITA B. QUADRATI ATHENIENSIS
Episcopi, Apostolorum Discipuli, per D. Hieronymum
presbyterum scripta.

26. Maij.

Liber à S.
Quadrato
compositus

Quadratus Apostolorum Discipulus, Publio Athenarum episcopo ob Christi fidem martyrio coronato, in locum eius substituitur, & Ecclesiam grandi terrore dispersam, fide & industria sua congregat. Cumque Hadrianus Athenis egisset hyemem, inuisens Eleusinem, & omnibus penè Græciæ sacris initiatus dedisset occasionem, huius qui Christianos oderant absque præcepto Imperatoris vexare credentibus, porrexit ei librum pro religione nostra compositum, valde vilem, plenusque rationis & fidei & Apostolica doctrina dignum, in quo & antiquitatem suæ ætatis ostendens, ait plurimos à se vivos, qui sub Domino varijs in locis oppressi calamitatibus sanati fuerant, & qui à mortuis resurrexerant.

VITA S. BEDAE PRESBYTERI ANGLICI ex Trithemio Abbate, Lib. 3. cap. 155. De Viris illustribus. Sigebertus eum obiisse scribit anno Domini 731. Trithemius vero 33. anno ætatis suæ 72. Leone Imp. Consule Baronium in notat hoc die.

Eda vir doctrina & sanctitate toti orbi conspicuus, in extremo orbis Angulo natus, puer septennis in monasterio SS. Apostolorum Petri & Pauli in Anglia artium maximarum disciplinis imbuendus à parentibus est traditus: in quibus tanta claritate eluxit vt maximum sua eruditione Ecclesie vniuersæ splendorem attulerit. Anno ætatis sue nonodecimo Diaconus, tricesimo verò, summa cum opinione virtutis, presbyter ordinatus est. In quo tempore ad vltimum vsque vitæ spiritum, cum se diuinis literis tradidit consecrauitq;: adeo vt nihil sibi dulcius nihil suauius fateretur, quàm minas opes in sanctis literis abditas & reconditas cellula mente dies noctesque scrutari. Et quidem tanto in pretio doctrina eius habita fuit, vt ipse Pontifex Sergius fama virtutum & eruditionis commotus, eum ad se accersiri curauerit: quò tanto eius ingenio in arduis Ecclesie rebus vti iussit.

Erat ei in more positum vt post lectiones sacras ardentissimum orationis se conferret studium, quod & mentis sue habitaculum orationibus & Ecclesiam doctrina illustraret. Tanto autem diuinarum rerum amore æstuabat, vt ne momento quicquam temporis ab ijs se auelli pateretur. Hinc cum non omnis literaturæ rudis & ignarus monasterium ingrederetur, in tantum studio & labore profecit vt omnes etiam in prophana scientia Angliæ doctores longè superauerit. Artes quas vocant liberales scriptis suis egregiè illustrauit. Græcæ & Hebraicæ linguæ haud mediocriter peritus fuit, quos habuit multos eosque egregia probitate conspicuos suo exemplo & studio ad assuetam scripturarum amorem prouocabat. Nec solum

27. Maij.

Traditur literis in monasterio septennis.

Sergius Pontifex eum ad se vocauit.

Egregia eius eruditio.

solum studijs, sed quod ijs amplius est, religionis
& sanctitate quos docuit fecit insignes. Fuit autem
vir per omnia magnificus scientia & morum honestate
venerabilis.

Erat autem decentis stature, incessu grauis, voce
sublimis, ore facundus, vultu decorus, & quaedam
mixta iucunditati seueritas. Vnde bonis & studio
pietatis deditis erat affabilis superbis autem & negli-
gentioribus terribilis. Mansuetudine autem &
humilitate sibi in monasterio parem non habebat.
Quicquid autem studio & meditatione de scripturis
haurire poterat, sine inuidia communicabat ijs,
quos idoneos viderat, & in amore scientie salutaris
flagrantes. Confluebant ad eum undique innume-
rabiles, qui eius sese disciplinis subdere cupiebant.
Et quid multis? Certè talis ac tantus erat ut
omni laude maior esset.

Tandem post multos labores, quos scribendo &
docendo impenderat, animo toto suspirans ad patriam,
in debilitatem incidit, continuisque seipsum
hebdomadibus ante mortem, stomachi inflammatione
cibus nauseantis laborans, & angustio spiritu
halitum producens, studium tamen literarum
nequaquam omisit; sed totis ijs diebus (præter
debitum Psalmodiæ pensum) illi intendebat: Euangelium
Ioannis ijs diebus Anglicana lingua interpretatus
est. Discipulis autem discendi amorem ingerens
dicebat: discite filioli, quamdiu vobiscum
sum. Feria autem tertia ante ascensionem Domini
modicus tumor in pedibus apparuit: tunc cito
congregatione caelesti epulo, quo corpus & sanguis
Christi Domini continetur, viam suam munivit:
osculoque cunctis libato futuram sui memoriam
a singulis implorauit. Nonnullis etiam oblati-

miliarem amicitiam Xeniola, quæ in secretis habebat, largitus est. Die autem ascensionis Domini subiecto cilicio decumbens, illibato sensu & hilarivultu spiritum in manus creatoris efflauit. Mox tam suavis est odor subsecutus ut cuncti qui aderant, in paradyso se esse existimarent. Corpus eius primò fuit in cœnobio sepultum. Postea verò cum sancto Cuthberto (à quo eius acta fusius scripta testatur Molanus) in Dunelim translatum dicitur. De eo verò quod oculis orbis fuisse fertur, deque sepulchri ipsius epitaphio, quod Petrus in Catalogo refert his verbis: Cùm, inquit, discipulus eius, sepulchro defuncto, titulum sepulchro ponere disposuisset vnico carmine Leonino sic incipiens: Hac sunt in fossa. Velletque finire: Bedæ sancti vel presbyteri ossa, nec metrum stare posset, nec vllum eius vocabulum aliundè occurreret, tædio affectus, tantum iuit dormitum: & ecce mane in tumulo Anglicis manibus reperitur insculptum. Bedæ venerabilis ossa. Vide Baronium qui ea ex scriptis Trithemij fabulosa esse dicit. Certè Trithemius testatur longè aliud epitaphium sepulchro eius inscriptum fuisse quod refert lib. 3. cap. 155. De viris illustribus Ord. S. Benedicti. estque huiusmodi.

Moritur vii
sanctus.

In nota
hoc die.

*Presbyter hic Bedæ requiescit carne sepultus
Dona Christe animam in calis gaudere per æuum.
Daque Sophia illum debriari fonte, cui iam
Susspirauit ouans intento semper amore.
Hac sunt in fossa Bedæ Venerabilis ossa.*

VITA